

Hatalmas lendítőerő

Kongresszusi készülődés a Szegedi Szalámigyárban

A Szegedi Szalámigyár pártirodáján a munkaasztal főlé hajolva, elmerülten dolgozott Bálint László, a csúcsszervezet titkára, valamint helyettese, Farkas János és Jancsik János, az I-es alapszervezet párttitkára, amikor benyitottunk hozzájuk. A pártvezetőségek újjá választásának programját csiszolták, egyeztetették úgy, hogy mindenkinek pontosan rögzítsék közeli és távolabbi feladatát szinte napról napra. Ez a program azonban nemcsak a két, a szalámigyári és a vágóhídi alapszervezet vezetőit, hanem a csúcsvezetőség újjá választásáig öleli fel a tennivalókat. December végéig vetnek számot a feladatokkal. Körültekintő elemzéssel mérték fel a helyi adottságokat és lehetőségeket, számolva minden egyes párttag aktivitásával a gyár egész menetében.

Egy esztendő a mérlegen

A közeli feladatuk a vezetőségek újjá választásáig egy esztendő mérlegelése. Az előző évi eredményekről ugyanis pontos felmérést van. 1965 decemberében alapos számvetéssel győződtek meg munkájuk hatásáról és meghatározták erre az évre a további feladatokat. Korábban pedig a Szeged városi pártbizottság tájékoztató napirendre a Csongrád megyei Húspárti Választási Pártbizottság munkájának megítélését. Ez a tanácskozás a megelőző négy esztendőt mérlegelte és hozott határozatokat a kommunizmus meg eredményesebb munkájának kibontakoztatására úgy, hogy abban érdekelték voltak valamennyi üzemrészben a pártion kívüli dolgozók is.

E határozatok között szerepelt a szemléltető agitációs eredményesebb formáinak kidolgozása, vagyis, hogy a vállalat valamennyi dolgozója ismerje meg beszédes grafikákon azokat az eredményeket, amelyeket hat éven át öt kiemelt elismeréssel illettek a legmagasabb fórumokon is. Háromszor nyerte el a vállalat a SZOT és a Minisztertanács vörös vándorzását és kétszer az elismerés címet. A szemléltető eszközökről nem hiányzott — a pártkongresszus tiszteltetésére tett munkavállalások mellett — azoknak a neve sem, akik kormány-, miniszteri vagy vállalati kitüntetést kaptak munkájukért, immár többször is. Ezek közé tartozik a párttagok sorából Drobni Sándor, Gécsi Ferenc, Návai Sándor, Katona Ferenc, Ocskó János, Kiss Ferenc, Pécsi Sándor, Kun Ferenc, Szabó János, a pártion kívüli dolgozók közül pedig Apró Mihály, Erhardt Pál, Hárs Ferenc, Marton József, Varga Zoltán és sokan mások.

Közvetlen érdekeltség

A pártélet rendszerességében is jelentős előrelépés következett be ennél a vállalatnál. Ezt volt hivatva érvényesíteni a többi között a tájékoztatás gyorsasága és pontossága a haza és a világ fontos politikai eseményeiről, azok helyes értékeléséről, hogy a kommunizmus tájékoztatni tudják pártion kívüli munkatársait. Ugyanígy vitatják meg a vállalat közeli és távolabbi célkitűzéseit is, amelyekhez közvetlen érdekeltség fűz kommunizmus és párt

ion kívüli dolgozót egyaránt.

Példa erre, hogy amikor nagyarányú rekonstrukciót végeztek a vállalatnál, s ehhez mérten emelkedtek a tervek mutatószámai is, ugyanakkor egyes kiszolgáló üzemrészek még nem voltak készen a nagyobb kapacitásra, szintén a kommunizmus álltak a helyzet magaslatára. Okos szóval megmagyarázták, hogy kinek-kinek a munkaterületén többet kell profitálnia, amíg az átmeneti nehézséget ki küszöbölik úgy, hogy a vállalat ne maradjon le eredményeiben, vagyis a megemelt mutatószámok tényleges értéket képviseljenek.

S amikor most, ezekben a napokban készül mindkét alapszervezet, majd a csúcsvezetőség számot adni ennek az esztendőnek eddigi eredményeiről, amelyeket azután együttesen összegeznek, akkor a fentebbiekről sem feledkeznek meg. Mérlegelésük több mint egy hónap van még hátra. A különböző munkaterületeket sorra veszik a kommunizmus, hogy fontos momentum ne maradjon ki a beszámolókból. Párttagok és a vezetőségek tagjai nyitott szemmel járnak, hogy a dolgok mögött elsősorban az embert lássák. A pártépités sem vallanak majd szegényt. A vállalat KISZ-szervezete is számos fiatal ajánlott a pártszervezetek sorába. Ezek közé tartozik Nagy Mihály gépházai dolgozó is, Kovács Sándor, a vállalat KISZ-titkára pedig kezdetől fogva a kommunizmus neveltje.

Kis ügyek, nagy körültekintés

Az úgynevezett kényes ügyek, fegyelmi is lezáródnak most a vezetőségválasztás előtt. Szerencsére ilyen ügy itt kevés akadt, s a leg súlyosabb pártbüntetés a megrovás volt az utóbbi két évben. Egy kommunista például elvesztette a tagköny-

vét. A körülményei viszont olyanok voltak, amelyek a megítélésben enyhítették az elbírálás súlyosságát. Egy másik esetet is megnyugtatóan zártak le. Egyik alapszervezetben többször figyelmeztettek egy párttagot, hogy esetenként ne nézzen úgy a borospohár fenekére. Nem alkoholizálótól volt ugyan szó, a családja sem érezte meg a poharazgatást, de mégis szemet szűrtak az ismétlődések. S a pártvezet határozott fellépése idejében történt; egy embert megmentett attól, hogy párttag léte szobeszéd tárgya legyen, nem kívánatos előjellel. Azóta ez az ember visszanyerte önbizalmát és munkatársai körében is a bizalmat.

A szalámigyár pártszervezetének életében ezek kis ügyek, viszont nagyon fontos a tisztázásuk. A kommunizmus sorainak erősítését szolgálják éppúgy, mint a vállalat célkitűzéseinek maradéktalan teljesítése. A vállalat 1160-as létszámában 16 százalek a kommunista. A párttagok 30 százaléka nő, s ugyanilyen arányban vesznek részt a vezetőség munkájában is. Összesítésben hatalmas lendítőerőt képviselnek tehát itt a kommunizmus. A munkában a szilárd elhatározás és a kollektív végrehajtás jellemzi őket, ki-ki erejéhez, képességéhez mérten, kezdve az egyszerű dolgozótól az osztályvezetőig. A csúcsvezetőségi párttitkár, Bálint László is osztályvezető. Ez a munkája olykor belefér a napi nyolc órába, s utána — és közben — ott vannak a párttitkári teendők. Igaz, jó segítői vannak. A vezetőség arányosan osztja el egymás között a tennivalókat. Mindannyiuk munkája benne van a vállalat eredményében, a termelési mutatókban, amelyek „csak” számok, viszont ott van mögöttük az egyes ember és a kollektívák élete a hétköznapiakkal és az ünnepekkel együtt.

L. F.

Újszerű együttműködés

Szocialista társadalmunk építésében napjainkban az élet újabb, bonyolultabb, ennél fogva nehezebb feladatokat állít eléünk. Új ötéves tervünk célkitűzései összhangban vannak népünk azon óhajával és törekvéseivel, hogy gyorsabb ütemben fejlődjenek életkörülményei és mindenki elévített munkája szerint élvezze az alkotó munka gyümölcseit. Új gazdaságirányítási rendszerünk jelentős előmozdítója lesz annak, hogy a jobb munkával bőségszerűbb termést takarítsunk be, az egész társadalom hasznára és javára. Mindez azonban nem következik be önmagától; a célokt valóra váltása az eddiginél magasabb fokú szorgalmat, hozzáértést és felelősséget, aktívabb közreműködést igényel mindenkitől.

A minőségükben új körülmények éreltek meg annak szükségét is, hogy változzék a gazdasági irányítás és a társadalmi szervezetek tevékenysége, hogy elhatároltabb és ugyanakkor jobb együttműködés alakuljon ki munkájukban. Ennek jegyében és érdekében jött létre a közelmúltban az a megbeszélés is, amelyen egyrészt a kormány elnöke és elnökhelyettesei, másrészt a Szakszervezetek Országos Tanácsa titkársága vett részt. Noha társadalmi rendünkben természetesnek kell tekintenünk az állam és a szakszervezetek képviselőinek közös tanácskozásait, ez utóbbi mégis kiemelkedően jelentős volt. Az itt született döntések — amelyeket a Minisztertanács és a SZOT Elnöksége ülésén is teljes mértékben jóváhagytak — nagy horderejűek a napi gondok megoldásában, a távlati célok megítélésében és a sajátos, valamint közös feladatok kialakításában.

A kormány vezetői és a SZOT titkársága kölcsönösen tájékoztatták egymást az ország gazdasági életével, illetve a dolgozók életével és munkakörülményeivel kapcsolatos tanácsaikkal, az ezzel összefüggésben jelentkező újszerű kérdésekről.

Nem utolsósorban arról folyt eszmecsere, milyen legyen a kormány és a szakszervezeti mozgalom vezető szerveinek együttműködése a közös megoldást igénylő feladatokban.

Annak érdekében, hogy alátámasszuk a tanácskozás jelentőségével kapcsolatos megállapításunkat, szolgáljanak bizonyítással a napirenden volt kérdések és döntések. A kormány és a SZOT vezetői egyöntetűen hangsúlyozták annak szükségességét, hogy minden erejükkel a távlati célok megvalósulását mai feladatokra kell összpontosítani. Mind a kormány, mind a szakszervezeteknek elsődleges érdeke, hogy valóra válnak az idej tervek, különösen olyan célkitűzései, amelyek az életkörülmények alakulására a legfontosabb befolyással vannak, mint a kifogástalan minőség, a társadalmi hasznosság, az előállítás költségeinek csökkentése, termelésünk értékesíthetősége belföldön és külföldön egyaránt. Az eddigieknél jobban szükséges hangsúlyozni a feltételek maradéktalan teljesítését, hiszen csak ezen az alapon van mód és lehetőség arra, hogy fokozatosan kielégíthessük a dolgozó emberek egészségvédelmi, szociális, kulturális igényeit, amelyekre a kormány és a szakszervezetek egyöntetűen törekednek. E felfogás érvényesítése érdekében oly megállapodás született a kormány és a SZOT vezetői között, amely szerint a szakszervezetek részt vállaltak már az elgondolások, feladatok kidolgozásában is. A minisztériumok és főhatóságok viszont felelősek azért, hogy az érintett kérdések, javaslatok kidolgozásába a szakszervezeteket bevonják, véleményüket figyelembe vegyék és hasznosítsák. Nem kisebb kérdésekről van szó, mint például arról, hogy a szakszervezetek részt vesznek a különböző időtartamú népgazdasági tervek kidolgozásában, a beruházási rendszerek kialakításában, különösen a szociális, kulturális, munkásvédelmi beruházások meghatározásában.

Megállapodás született arra is, hogy a szakszervezetek tevékenyen részt vesznek az új gazdasági mechanizmus részleteinek kidolgozásában, egy sor olyan dolog kimunkálásában, amelynek az a célja, hogy növekedjék a gazdasági vezetők egyszemélyi felelőssége és egyidejűleg érvényesüljön a dolgozók okos, hasznos akarata; az őket képviselő szakszervezetek álláspontja. E célból az állami vezető szervek és a szakszervezeti központi szervek bensőségebb, rendszeresebb konzultációs kapcsolatot alakítanak ki. Javaslatokat, szándékaikat, intézkedéseiket kölcsönösen egymás elé terjesztik. Tudatosan törekednek arra, hogy

a különböző kérdések megítélésében jelentkező véleménykülönbségek kibontakozzanak, nyíltan felszínre kerüljenek, ugyanakkor egyeztetéssel megoldást is nyerjenek. Nagy jelentőségű az a megállapodás, amely kimondja, hogy a dolgozók életkörülményeivel kapcsolatos kérdésekben a kormány csak a Szakszervezetek Országos Tanácsa véleményének meghallgatásával, figyelembevételével dönt és a miniszterek az illetékes szervek egyetértésével határoznak a felügyeletük alá tartozó területeken.

Ez az elvi állásfoglalás még jobban hangsúlyossá válik az üzemi gazdasági vezetői és a szakszervezeti bizottságok közötti viszony meghatározásánál. Ezzel összefüggésben egy sor kérdést majd a közeljövőben lehet és kell kidolgozni, a közleményben kifejtett közös állásfoglalás azonban már önmagában érezteti, hogy az igazgatókra és a szakszervezetekre nagy felelősség hárul a dolgozók közvetlenül érintő kérdések megoldásának mérlegelésénél és eldöntésénél. Néhány ilyen kérdés kiragadásával is már jelezni lehet a dolgok intézésénél bekövetkező minőségi változásokat. Ilyen például a kollektív szerződés rendszerének felújítása; újbóli alkalmazása az üzemekben. Noha még korai volna pontosan körvonalazni, mit foglal majd magában az igazgató és a szakszervezeti bizottság megállapodásának dokumentuma, semmiképpen sem a régiek egyszerű megújításáról van szó! A szerződésnek mindenekelőtt a dolgozókat közvetlenül érintő konkrét megállapodásokat kell tartalmaznia.

Nem kevésbé fontos a jogok nagyobb mértékű kiterjesztése. Ilyen például a vétőjog, amely azt eredményezi majd — ha a szakszervezetek helyesen élnek vele —, hogy törvénytelen, rendelkezésszerűtlen, a közös megállapodást sértő intézkedéseket nem lehet foganatosítani. A szakszervezetek felhatalmazást kaptak arra, hogyha ilyen kísérlet történné, akkor ahhoz ne járuljanak hozzá. Sőt, a törvényes rendelkezések megszegésével szemben kezdeményezzenek eljárást illetékes állami szerveknél és szükség esetén tájékoztassák a nyilvánosság elé tiltakozásukat a megállapodások megszegésével szemben.

Noha a kormány és a SZOT közötti megállapodásnak csak néhány pontját emeltük ki, indokolt ismételt hangsúlyozni, hogy a közös határozat nagy jelentőségű a szakszervezeti mozgalom szerepének továbbfejlesztésében, társadalmi és gazdasági életünk további demokratizálásában.

TIMMER JÓZSEF

Emberek előkészítése a Hold megkerülésére

Szovjet tudományos jelentések szerint űrhajó-szimulátor berendezéssel egy hónapon át vizsgálták két űrhajós-jelöltet, és szervezték sikerrel kiállta a „csendes kamra” megpróbáltatásait.

A szimulátor berendezés tulajdonképpen egy szabályos űrhajófülke, műszerekkel felszerelve, köztartalmá 7 köbméter. A teljesen légmentesen zárható kamrárt egy nagyobb kísérleti teremben helyezik el. Belsejében a levegő kémiai összetételét, hőmérsékletét, nedvességtartalmát automaták szabályozzák. A kísérleti személyek pontosan annyit élelmet és ivóvizet kapnak, amennyi a 30 napos képzeletbeli utazáshoz szükséges. A „külvilággal” rádió útján érintkezhetnek az űrhajósok minden mozdulatát tv-berendezéssel kívülről figyelik.

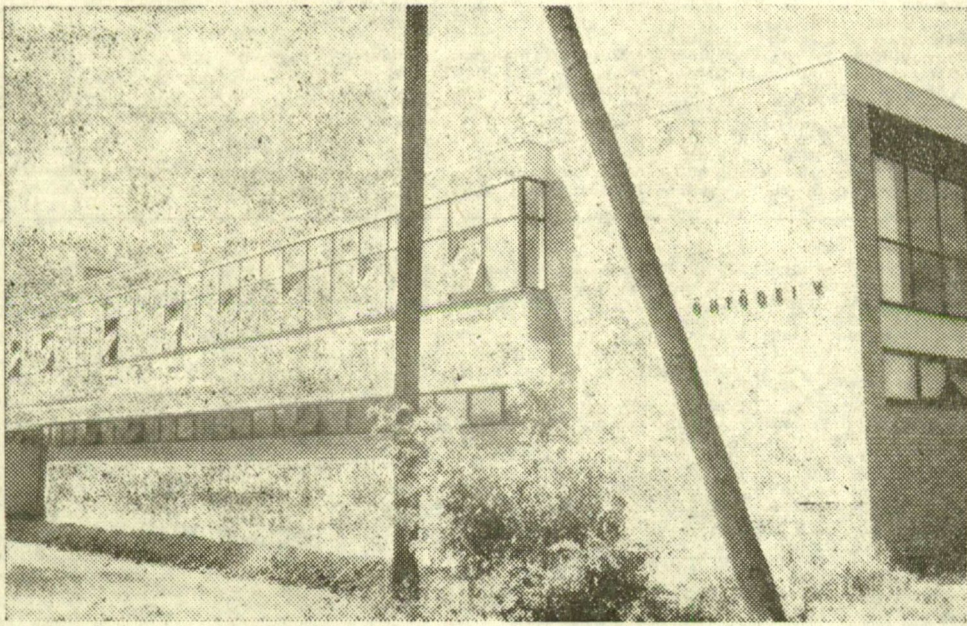
A csendes kamrában a súlytalanság és gyorsulás kivételével mindazok a jelenségek mesterségesen előállíthatók, amelyek egy harmincnapos űrutazás során előreláthatóan felvetődnek.

A kísérleti személyeknek rendszeresen el kell végezni a kiszabott fizikai és szellemi munkát, sőt, váratlan fordulatokra, megpróbáltatásokra is fel kell készülniük. Például: kabinjuk hirtelen elbillen, átfordul a tengelye körül. Pszichológiai megterhelést is el kell viselniük.

A hivatalos jelentés megállapítja, hogy a „legénység” a 30 napos próbát jól elviselte, bár percenkénti szívverésük száma a kísérlet végére 20 százalékkal emelkedett, ugyanakkor vérnyomásuk némileg csökkent.

Fejlődik a vasöntöde

Tegnap új szociális épületet adtak át

(Somogyiné felv.)

Az új szociális épület

A szegedi öntőmunkások régi álma valósult meg: eddigi szűkös, egészségtelen öltöző helyett újat és korszerűt vehettek használatba. Most már külön helyezhetik el a tiszta ruháikat és a

szennyezett munkaruhákat. Az új épületben az öltözőkön kívül modern fürdőt és az emeleten irodákat helyeztek el.

A 4 millió forint költségű készült létesítményt tegnap, ünnepség keretében dr. Kocsis József kohó- és gépipari miniszterhelyettes adta át az üzem dolgozóinak. Az ünnepségen ott volt Balog István, a városi párt-vegrehajtóbizottság tagja, a pártbizottság osztályvezetője, Horváth Ferenc, az Öntöde Vállalat vezérigazgatója és Vincze Antal, a III. kerületi tanács vb elnöke is.

Dr. Kocsis József miniszterhelyettes ünnepi beszédében méltatta a szegedi öntöde eredményeit. Azt, hogy országosan is kiváló eredménnyel dolgoznak. Hangsúlyozta, hogy a dolgozók megbízható, jó munkájukkal érdemelték ki elsősorban a szegedi üzem korszerűsítését. Szeged az ország. Dél-Magyarország ipari fejlesztésében komoly szerepet játszik. Szó van arról, hogy a jövőben hazánk egyik precíz öntödéjét is itt építik fel. Közölte, hogy 1968-ig 40 millió forint költséggel továbbfejlesztik a szegedi öntödét. Új gépi berendezést és szociális létesítményeket kapnak.

Épül a DCM mézsműve

Júniusban megkezdtek a DCM mézsművének építését az EM 25. Építőipari Vállalat dolgozói. A 105 millió forintos költséggel épülő létesítményben hat távvezérlésű automata kemence áll majd,

a kemencékben egyenként és naponta 80 tonna meszet égetnek.

Az országban ezek lesznek az első olajtűzelésű mézsegető kemencék, (MTI)